

LEO, WESOŁY CHŁOPIEC

Za fioletowymi górami, żółtymi rzekami i zielonymi morzami żyli sobie ludzie, którzy nie potrafili się śmiać. Dorośli cały czas pracowali, a dzieci cały czas się uczyły. Niemowlęta nie znały swych matek i ojców, którzy zapracowani nie mieli dla nich czasu. Krajem tym okrutnym rządził niegodziwy generał Schwarz-Charakter, który upajał się cierpieniem swych poddanych. Lecz pewnego dnia na świat przyszło dziecko, które zmieniło losy królestwa. Nadano mu imię Leo. Tuż po narodzinach chłopiec zaczął się śmiać. Lekarze, którzy byli przy porodzie, też zaczęli się śmiać (powszechnie wiadomo, że śmiech jest zaraźliwy). Schwarz-Charakter zarządził od razu wtrącić ich do lochu, a dziecko zrzucić z urwiska. Gdy chłopca prowadzono na pewną śmierć, znów się roześmiał śmiać i zaraził śmiechem strażników. Ci przerażeni zrozumieli, że nie mogą wrócić do pałacu, gdyż tam czekała ich nieuchronna kara. Rozweseleni ludzie nie pasowali do smutnego kraju. Strażnicy razem z niemowlęciem schronili się w puszczy i zaopiekowali się porzuconym Leo.

Mijały lata. Leo wyrósł na pięknego młodzieńca. Był odważny, mądry i bardzo wesoły. Codziennie wymyślał psikusy i śmiał się z byle powodu. Czasami było to nie do zniesienia. Ha, ha, hahahahahahaha... rozlegało się po całej puszczy. Leo mieszkał razem ze strażnikami, którzy zastępowali mu rodziców. Jego rodzice siedzieli w lochu i Leo chciał ich wyzwolić spod okrutnej niewoli generała Schwarz-Charaktera. Codziennie o zachodzie słońca dzielny młodzieniec wychodził na najwyższe drzewo w puszczy i spoglądał z tęsknotą w stronę swojego rodzinnego kraju. Leo wiedział, że będzie musiał stawić czoła Schwarz-Charakterowi, ale nie przejmował się tym, ponieważ bardzo chciał odzyskać swoich rodziców i to dodawało mu odwagi.

Pewnego dnia przez puszczy przejeżdżali jeźdźcy z dworu generała i ogłaszali, że w następną pełnię księżycy odbędzie się wielki turniej imienia generała Schwarz-Charaktera. Miał być on sprawdzianem umiejętności fizycznych, a dla zwycięzcy przeznaczona była nagroda niespodzianka. Zawodnicy mieli startować w 3 konkurencjach: wspinaczka na 10 m słup, bieg z przeszkodami i wyścigi konne. We wszystkich tych konkurencjach Leo był nie do pokonania. Lata spędzone w puszczy dały o sobie znać. Chłopak zdobył główną nagrodę miała to być niespodzianka. Generał Schwarz-Charakter pomyślał, że taki silny i mądry chłopiec mógłby być dobrym dowódcą jego armii. Schwarz-Charakter podszedł do Leo i zaproponował mu, że w nagrodę spełni jedno jego życzenie. Leo skorzystał z propozycji generała i zażądał uwolnienia wszystkich więźniów z lochów. Wśród uwolnionych skazańców znaleźli się także jego rodzice. Poznał ich natychmiast. Leo ze szczęścia zaśmiał się jak nigdy wcześniej. Rodzice odpowiedzieli mu na powitanie radosnym śmiechem. Radość tych trojga ogarnęła najpierw najbliższych ludzi, a potem całe miasto i cały kraj. Wszyscy śmiali się radośnie jak dzieci. Poczuli się wolni i szczęśliwi. Zły generał Schwarz-Charakter nie mógł tego znieść, uciekł na najwyższą górę w kraju i rzucił się w przepaść. Tak skończyło się jego nikczemne życie.

Leo został władcą kraju i od tej pory mieszkał z rodzicami w zamku generała Schwarz-Charaktera. Rządził mądrze, ale przede wszystkim radośnie. Ludzie bardzo go szanowali i kochali, a kraj, w którym zawsze panował smutek, stał się ojczyzną radości i śmiechu.

JAKUB RING, KL. VI B